

[Elisabeth Bruun Olesen]

kommer til at fungere reelt, men at det bliver fejlet af bordet af de aktiviteter, der foregår uden for denne sal.

Vi har i arbejdsmarkedsudvalget mødt i stribevis af folk, der siger, at normalt er de meget besindige mennesker, men nu er det bare for meget, nu er målet fuldt. Aldrig har så mange såkaldt besindige mennesker rent faktisk gjort noget. F.eks. i centraladministrationen nedlagde man arbejdet.

Dansk Arbejdsgiverforening har hele tiden vidst, at de havde regeringen i baghånden til at gennemføre en løsning på deres betingelser. Inden for det offentlige område er forhandlingerne reelt aldrig startet. De har end ikke haft et skin af forhandlinger over sig. Alle har vidst, at det var det rene og skære bluff, og at tiden bare skulle gå, forhales, indtil regeringens indgrebet kom.

Der er en god gammel sang, der handler om kvinderne på Fyn og Sjælland og i Jylland og alle andre steder. Jeg kan ikke synge, så det skal jeg skåne folketingsmedlemmerne for.

150.000 mennesker demonstrerede i går i København imod regeringen, og også i provinsen var der fuld gang i det. 1.000 aktionerede f.eks. i Århus, og de gav et klart signal til arbejdsministeren om, at dette regeringsindgreb måtte blive aprilsnar. Der var demonstrationer i Svendborg, Horsens, Vejle, Frederikshavn og Skive. Der var privatansatte, der var offentligt ansatte. Der var enighed om, at man ikke vil finde sig i at blive lagt i regeringens spændetroje.

Jeg beder arbejderne i alle de byer, jeg ikke har fået nævnt her, om undskyldning, men jeg må jo gå videre.

Faktisk ser det hele endnu værre ud, end man måske skulle tro. Måske er der nogle på det private arbejdsmarked, der går og tror, at de får de 2 pct. og de 1½ pct., vi har snakket om, men det gør de ikke nødvendigvis. De 2 pct. og 1½ pct. er en overgrænse i denne periode. Det handler om det maksimale, de kan få, det maksimale, der må gives.

Som vi har været inde på det, skal man på de forskellige overenskomstområder selv forhandle sig frem til de procenter, og så behøver man ikke at være professor for at forstå, at det er de svageste, der kommer i klemme, sådan som fru Lone Dybkjær også har bekræftet det. Fru Lone Dybkjær har også bekræftet, at man har valgt at gøre det, altså et

bevidst valg, der svækker mange kvindeområder. Kvinderne inden for butiksområdet, inden for hotel- og restaurationsområdet og inden for Kvindeligt Arbejderforbunds område kan meget vel ende med overhovedet ingenting at få, fordi de står i en meget svag forhandlingsposition.

Jeg har gentaget det her, fordi jeg synes, det er så vigtigt, at alle ved, at det er det, det handler om. Regeringen er oven i købet gået så vidt, at organisationerne end ikke har mulighed for at forhandle de specielle spørgsmål.

Går vi over til det offentlige område, lægges der 1,75 pct. og 1,25 pct. på satserne, men også her vil de 0,5 pct., der skal bruges til opfyldelse af de specielle spørgsmål, med usvigelig sikkerhed komme dem, der har mest brug for dem, mindst til gode. Finansministeren har bekræftet, at man under forhandlingerne med KTU og TFU har haft inde i billedet, at en mindre del af de 0,5 pct. skulle gå til chefernes højere lønninger, mens en større del skulle gå til specielle grupper, f.eks. EDB-folk. Igen bliver der meget lidt til overs til de grupper, der har mest brug for det, når de paritetisk sammensatte nævn har været i gang.

Det er også parterne i de paritetiske nævn, der skal drøfte, hvilke omklassificeringer der er ønskelige for at fastholde og rekruttere bestemte former for arbejdskraft. I aviserne har vi kunnet læse utrolig meget om, at det offentlige mangler ingeniører, for dem lønner man alt for dårligt, som om en stor del ikke skulle gå til grupper af den art. For at der ikke skal være nogen tvivl om det, vil jeg pointere, at jeg ikke har noget imod, at ingeniører får en ordentlig løn, selvfølgelig har jeg ikke det. Men jeg har noget imod, at det foregår inden for 0,5 pct.s rammen alt i alt, og at der vil blive taget meget fra de lavestlønnede grupper.

Som en grotesk rosin i pølseenden har vi fået et svar i arbejdsmarkedsudvalget, der klart og tydeligt siger, at forhøjelse af ydelser for f.eks. tjeneste på lørdage, søndage og helligdage også skal ligge inden for den 0,5 pct.s ramme, som er afsat til de specielle spørgsmål.

Det er altså helt uantageligt og uanstændigt og også uigennemtænkt. Jeg vil bruge så stærke ord som, at meget af det er en omgang sjusk og sjask.